

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Євграфова Єлизавета Павлівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 126 Конституції України (конституційність) пункт 7 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон № 1402) у частині визначення Законом України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI гарантій суддів Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України до припинення діяльності цих судів.

На думку авторки клопотання, оспорювані приписи не відповідають частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 126 Конституції України, оскільки її, як і інших суддів вищих спеціалізованих судів, що здійснювали повноваження касаційної інстанції, без будь-якого обґрунтування законодавцем виокремлено в категорію суддів, на яких не поширюються гарантії незалежності суддів, визначені Законом № 1402, чим запроваджено дискримінаційний підхід щодо гарантій незалежності таких суддів та позбавлено права на отримання суддівської винагороди у розмірі, визначеному статтею 135 Закону № 1402, що є втручанням у право власності (мирне володіння майном), яке захищається статтею 41 Основного Закону України.